

Rikkaruohoja ja rumia sanoja

Julie Cornelius-Huang
(Perustuu tositahtumaan)

"Voidaanko me jutella?" Jonas kysyi äidiltä. Hän istuutui nurmikolle lähelle paikkaa, jossa äiti kitki rikkaruohoja kukkapenkistä.

"Tietysti. Mistä on kyse?" äiti kysyi. Hän riisui likaiset puutarhahanskansa.

"Tänään koulussa jotkut lapset käyttivät sanaa, jota en tiennyt. He nauvoivat, kun he sanoivat sen", Jonas kertoi. "Luulen, että se oli ruma sana."

"Miltä sinusta tuntui, kun kuulit sen sanan?" äiti kysyi.

"Se ei tuntunut minusta hyvältä."

Jonas kuiskasi sanan äidille. Äiti kertoi, mitä se tarkoitti. Jonas oli oikeassa. Se ei ollut mukava sana.

"Mutta miksi se on huono sana?" hän kysyi.

"Se on huono, koska se on epäystävällinen ja epäkunnioittava. Kun käytämme sellaisia sanoja, Pyhän Hengen on vaikea olla kanssamme. Pyhä Henki kertoi sinulle, että se on huono sana. Siksi sisimmässäsi ei tuntunut hyvältä."

Jonas kurtisti otsaansa. "Mutta muut lapset näyttivät pitävän hauskaa. Miksi minä olin ainoa, joka tunsu olonsa epämieliseksi?"

"Mistä tiedät, etteivät muut lapset tunteet samoin?" äiti kysyi.

"Koska he kaikki nauvoivat ja hymyilivät, kun joku sanoi sen sanan." Jonas tunsu olonsa hämmentyneeksi.

"Joskus ihmiset nauvat tai hymyilevät, kun heistä tuntuu epämieliseksi", äiti sanoi. "Ja joskus kun he kuulevat tai käyttävät rumia sanoja paljon, se ei enää vaivaa heitä. Mutta ei ole silti oikein käyttää niitä sanoja. Se on vähän kuin nämä rikkaruohot. Minä kitken ne pois pitääkseni puutarhan puhtaana ja antaakseni hyvien kasvien kasvaa."

"Olen iloinen, etten sanonut sitä sanaa", Jonas sanoi.

"Niin minäkin", äiti sanoi.

"Olen ylpeä sinusta. Ja minulla on ajatus. Mitä jos perheemme tekisi lupauksen?"

"Millaisen?" Jonas kysyi.

"Luvataan käyttää hyviä sanoja eikä rumia sanoja. Se voi olla perheen sopimus."

Jonas piti siitä ajatuksesta. Hän ja äiti löivät kättä päälle. Lupaus, jonka Jonas teki äidin kanssa, tuntui hänestä hyvältä.

"Entäpä sinun lupauksesi auttaa minua kitkemään rikkaruohot loppuun?" äiti kysyi. "Sitten lupaan viedä sinut puistoon."

Jonas virnisti ja otti esiin lapion. "Sovittu."

Kun Jonas auttoi äitiä, hänestä tuntui paljon paremmalta. Hän tiesi, että lupaus olla käyttämättä rumia sanoja oli hyvä valinta heidän perheelleen. ●

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

"Mitä jos perheemme tekisi lupauksen?" äiti kysyi.